

og godt, fremfor at denne lille Reform fremmes med egentlig Jernbanefart.

Jeg tror fremdeles, at den Vanskelighed, jeg har nævnt, er til Stede. Det ærede Medlem siger, at ved Underretten kunne ogsaa samtlige Dokumenter komme bort. Ja, naturligvis, men jeg skal gerne endnu en Gang nævne for det ærede Medlem, at der er en himmelvid Forskel paa, at Dokumenter komme bort ved Underretten, og at paa den anden Side Domsakten, hvorved jeg selvfølgelig i denne Forhandling forstaar det sammenhæftede Bind af Indlæg, kommer bort ved Overretten. I det sidste Tilfælde staar der en afsagt Dom, der derefter, i alt Fald efter vor nugældende Proces' Forskrifter ikke kan prøves eller omgøres, i Vejen, hvorefter dette ikke er Tilfældet i første Tilfælde. — Naar det ærede Medlem siger, at af Underretsproceduren kan i alt Fald det væsentlige, nemlig Paastanden, reproducere, er det ikke ganske rigtigt. Det kan ske i adskillige Tilfælde efter Forligsklagen eller Stævningen, men i overmaade mange Tilfælde findes Paastanden kun angiven i Omrids i Forligsklagen og Stævningen og findes kun i Enkelthederne i Indlægene, og det er ikke sikkert, at det just er i det første Indlæg, at det findes. I mangfoldige Indlæg under Proceduren kan der fremkomme mer eller mindre subsidiære Paastande. Alt det vil man efter den Regel, der her foreslaas, blive afskaaret fra at reproducere, hvis Dokumenterne fra Underretten blive borte, efter at Sagen er bleven appelleret til Overretten. — Naar det ærede Medlem har talt saa meget om, at Reproduktion kan finde Sted, skal jeg gerne give ham Ret i, at det kan ske i mange Tilfælde, men vel at mærke, kun naar begge Sagens Parter ere enige derom. Er den ene Part uvillig til at medvirke, vil en Reproduktion altid være fuldstændig umulig.

Holch: Den af den højtærede Minister antydede Udvej anses jo ikke fra anden Side for at være praktisk, og det er muligt, at man maa komme bort derfra. Men det forekommer mig, at hvis man ønsker denne Sag fremmet — hvad jeg gør i lige saa høj Grad som Forslagsstillerne —, bør man gaa ind paa den Tankegang og se, om det ikke vilde være muligt at skabe Regler for, hvad der skal ske, naar en Part forkommer Indlæg. Det synes mig ikke at være umuligt at fastsætte saadanne Regler. Den Part, der har forkommet et Indlæg, maa have fortabt Retten til at

gøre Paastand om, at den af Underretsdømmen givne faktiske Fremstilling ikke skulde være tilstrækkelig i hans Favør. Det var da noget, man nærmere kunde slaa fast, at, naar det paastaas, at Underretsproceduren ikke er saaledes, som der staar i Dommen, at det og det var til Fordel for vedkommende, maa man kunne sige: Du har selv kastet Sagerne bort, og det maa derfor staa fast, hvad der staar i saa Henseende. Der maatte her kunne laves en Regel, der vistnok kunde løse Vanskelighederne.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning.

Først vil jeg sige, at det er blevet Praksis, i øvrigt i Strid med danske Lov, at man i kriminelle Sager udfærdiger Akten uden Optagelse af Indlægene og lader de originale Indlæg følge med Sagen. Det sker saavel ved Kriminal- og Politiretten her i Kjøbenhavn ved Appel til Højesteret som ved Underretterne ved Appel til vedkommende Overret. Nu ved jeg meget vel, at man vil sige, at der er Forskel paa Indlæg i kriminelle Sager og i civile Sager, men man har dog ikke Ret til fuldstændig at bortforklare Betydningen af baade Aktions- og Defensionsindlægene ved de underordnede Instanser. Det er en Regel, som Praksis nu har indført med Hensyn til de kriminelle Sager, og det er den, vi agte at overføre paa de civile Sager.

Jeg vil dernæst tillade mig at gøre den Henstilling til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse, om han ikke kunde gaa ind paa vor Tanke, naar den blev formet saaledes, at det kun var Sagførerne, der, naar de bestilte Akter, kunde kræve at faa de originale Indlæg udleverede, men derimod ikke Parterne selv. Sagførerne ere ganske vist ikke Embedsmænd i egentlig Forstand, men de ere under et betydeligt Ansvar, og jeg antager, at der vil være en ganske overordentlig betydelig Garanti for, at Indlægene ikke blive borte hos dem. og at der overhovedet ikke sker noget Misbrug. Naar det blev fastslaaet, at naar Sagførerne bestilte Akter paa deres Parts Vegne, skulde de være berettigede til at faa de originale Dokumenter udlaante, vilde de jo saavel have Ansvar over for Parterne som ogsaa være under kriminelt Ansvar, hvis de modvillig lade Dokumenterne bortkomme. Det var maaske en Maade, hvorpaa man kunde naa til et Resultat.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal gerne forhandle nærmere om, hvorvidt Sa-